Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Carrer Major

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Carrer Major. Nucli urbà d'Oló
Alçada:	502

Coordenades:

Latitud:	41.87302
Longitud:	2.03548
UTM Est (X):	419962
UTM Nord (Y):	4636128

Classificació

Número de fitxa	08258-383
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Segle	XVIII-XXI
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Obert
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Propietaris diversos
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dl., 06/07/2020 - 02:00

Descripció

Carrer del nucli urbà d'Oló que es devia formar al segle XVIII i que és en realitat la continuació del carrer actualment anomenat Sant Antoni o popularment la Costa Gran. Té un traçat més o menys rectilini i més planer que no pas la Costa Gran, i hi trobem cases d'una tipologia força diversa que, en general, han conservat les característiques originàries, tot i que amb freqüents modificacions posteriors. La seva posició

en la part més cèntrica i moderna del poble ha facilitat que s'hi establissin diversos establiments comercials, però actualment tots resten tancats.
De sud a nord (costat de ponent), el nom popular de les cases antigues és el següent: cal Tutó (núm. 1), ca la Bola (núms. 5-7-9), cal Fusteret Vell (núm. 11), cal Sastre Burdó (núms. 11-15) i cal Macià (núm 17).
També de sud a nord (pel costat de llevant) els noms són els següents: cal Manel (núm. 2), magatzem de ca la Maria (núm. 4), cal Met (núm. 6), cal Forner (núm. 12) i cal Xampaina (núm. 14).
L'aspecte d'aquest carrer és molt heterogeni, ja que hi trobem cases d'estils variats. Entre les més interessants des del punt de vista arquitectònic i patrimonial cal esmentar cal Tutó, que conserva un antic forn de pa (núm. 1), cal Manel (núm. 2) o cal Met, amb una notable façana noucentista (núms. 6-8). Cal Fusteret Vell (número 11), cal Forner (núm. 12), cal Xampaina (núm. 14) i cal Macià (núm. 17) són exemples representatius de la casa popular del segle XIX. Cal Sastre Burdó destaca també per una façana també d'inspiració noucentista.

Observacions:

Informació facilitada per Josep Canamasas Güell

Història

El nucli inicial del poble d'Oló es troba al turó conegut popularment com Dalt del Poble. S'originà a partir d'una sagrera en època medieval i els segles XVI i XVII es reconstruí i va prendre la forma definitiva. Més endavant (possiblement entre els segles XVII i XVIII) el poble va créixer per on hi havia el pendent més suau; és a dir, cal al nord. Tot i això, el 1686 només hi havia 30 cases juntes, i el 1782 eren 67. El creixement, per tant, va ser lent. S'urbanitzà el carrer conegut popularment com la Costa, per la llarga pujada fins arribar a l'església. El nom antic de tota aquesta via era carrer Major, i el tram final era el carrer de Vic. El 1957 es va fer un canvi en el nomenclàtor, i a aquest tram final se'l va considerar també carrer Major, mentre que el tram de més pujada es va canviar per la denominació de Sant Antoni (per l'oratori dedicat a aquest sant que hi ha al començament). Des d'aleshores no hi ha hagut més canvis, i el carrer Major és el tram més planer.
Als segles XVIII i XIX el poble va poder créixer per aquesta part més planera a redós d'un antic camí que anava d'una banda cap a Vic i, de l'altra, cap al molí d'en Pons (FERRER, 1991: 82). En el llibre "Oló, un poble, una història" es recull el nom popular de les cases del carrer Major tal com era el 1930, i alguns d'aquests sobrenoms han canviat (FERRER, 1991: 89).

Bibliografia

GÜELL SABATA, Àngela (1988). "Santa Maria d'Oló", Història del Bages, Manresa, Parcir Edicions Selectes.
PLADEVALL, Antoni; FERRER, Llorenç i altres (1991). "Oló als temps medievals", "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 81-82.

